

## Consens: Legile Justiției

20 noiembrie 2017

Atelierul tematic 3—Delegări și detașări

### Întrebările

- De ce anume avem nevoie pentru a opri practica (sau a-i diminua amploarea ori frecvența) ocupării temporare a funcțiilor de conducere cu magistrați delegați/detașați?
- Este acceptabilă prezența magistraților în cadrul altor autorități publice (în afara autorității judecătorești)? Dacă da, până la ce nivel?
- Este acceptabilă extinderea drepturilor specifice magistraturii către alte categorii de personal, din afara autorității judecătorești?

### Problemele

Teoretic, delegarea și detașarea sunt măsuri excepționale, iar utilizarea lor ar trebui să fie destul de limitată în practică. Foarte just, din această perspectivă, [proiectul MJ](#) din 30 august prevedea introducerea unui nou art. 47<sup>1</sup> în Legea 303/2004, prin care limita, pentru 2 ani, orice formă de delegare, detașare sau transfer, pentru magistrații care au promovat în funcții de execuție la un rang de jurisdicție superior. Cu toate acestea, prin modificarea propusă la [art. 50](#), proiectul MJ lăsa deschisă porțile ocupării prin delegare/detașare a funcțiilor de conducere din instanțe și parchete, o practică extrem de nocivă, care vulnerabilizează actul de conducere, pentru că-l poate pune sub semnul interimatului permanentizat în timp. Totuși, existau două plase de siguranță în proiectul MJ, anume condiții mai restrictive pentru promovare în rang superior (modificări la [art. 44](#)) și limitări mai exacte pentru delegări/detașări (modificări la [art. 57 și 58](#)). Proiectul MJ nu restricționa în mod explicit delegarea/detașarea magistraților în afara autorității judecătorești, ba chiar încuraja acest fenomen, în legătură directă cu inspectorii judiciari, care ar fi trebuit mutați sub autoritatea MJ. [Proiectul parlamentar](#) din 31 octombrie renunță la unele dintre limitările și restricționările propuse de MJ, păstrând vulnerabilitatea pentru funcțiile de conducere și permițând plecarea magistraților în afara autorității judecătorești.

### Efectele posibile

Vulnerabilitatea de la nivelul funcțiilor de conducere este expusă în rapoartele CSM privind [starea justiției](#): la 1 ianuarie erau vacante 142 de funcții de conducere la instanțe (22%) și 201 funcții de conducere la parchete (32%), astfel că rămâne de foarte mare interes posibilitatea ca magistrații să activeze în afara autorității judecătorești. Așa cum arăta chiar ministrul Toader ([7 iunie](#)), „magistrații trebuie să facă magistratură.” Această practică pune presiune

suplimentară pe anvelopa salarială a instituțiilor din interiorul și din afara autorității judecătorești deopotrivă, respectiv produce distorsiuni în planurile de resurse umane (recrutare, promovare, pensionare) ale instituțiilor publice implicate. Mai mult decât atât, la nivel de principiu constituțional, această practică poate reprezenta o încălcare a separației puterilor în stat, asupra căreia avertizează și recomandările internaționale în materie (Consiliul European). Problema se poate accentua odată cu eventuala adoptare a propunerilor din proiectul parlamentar, care par să permită nu numai actualele practici privind activitatea magistraților în afara autorității judecătorești, ci și unele noi: dreptul de suspendare din magistratură pentru a ocupa funcții electivă (propus prin noul art. 62<sup>2</sup>), ocuparea explicită a funcției de ministru al justiției (același art. 62<sup>2</sup>) ori extinderea nejustificată a drepturilor specifice magistraturii către profesii/funcții din afara autorității judecătorești (modificări propuse la [art. 82 și 86](#)).

## Anexă

Extrase din analiza Funky Citizens cu privire la Legea 303/2004:

- de la art. I, pct. 31
- de la art. I, pct. 34
- de la art. I, pct. 39
- de la art. I, pct. 59 până la pct. 64 (inclusiv)